

1.

Eram așezați pe pat
când ai început să-mi povestești istoria brutalismului
și mi s-a părut atroce să aud așa ceva
când ți-am zis cât de mult urăsc să vad
aceleași blocuri comuniste în fiecare zi
în drum spre tine.
Nu îmi spune că nu arată exact la fel!
Totuși nu mă mir că te atrage acest stil
când și tu ai fost o brută cu mine,
o bestie ingenuă cum ar zice Manolescu.
Dar brutalismul, oricât mi-aș dori,
nu se va potrivi niciodată
cu simplitatea rusticului meu.

2.

Arhitectura ființei tale începe de la frontonul din fața inimii.
Bicuspida face legătura dintre
lumea reală și visul proiectat
Ogivă îți este ficatul cu toate hepatocitele,
ele îți filtrează dezgustul direct proporțional cu mediocritatea mea.
Cortexul tău, sub care simt că mă prabușesc
În coastele tale, au înflorit capilare și artere.
Suspendate de tavanul peritoneului
stau atârinate intestinele ce mă țin strâns
până mă descompun în nutrimente și minerale.
Arhitectura ființei tale, amalgam neomogen
de viscere, complexe și idealuri pierdute.

3.

Sufletul îți este catedrală gotică
și am venit să mă închin sub ogivele tale nesfârșite,
iar sub cupolă, mă spăl de păcatul de a mă fi îndrăgostit de tine.

La altar voi face jurământ
Să promit să te scot din gând.

Pe coloane înalte mă voi urca
încă o dată să te pot săruta,

Iar acum tu te închizi

Contrafort îți faci și știi

Că de acum te părăsesc
dulce, frânt, arhieresc.